

The background is a high-relief stone sculpture of an ancient architectural facade. It features a row of four fluted columns with decorative capitals. In the center, a group of figures is depicted in a dynamic, possibly mythological or historical scene. Below the columns, there are more figures and architectural details, all carved into a textured stone surface.

АНТИЧНА СКУЛЬПТУРА

СКУЛЬПТУРА – ГІМН ЛЮДИНІ

Урок № 2.2

Скульптура Давньої Греції й Давнього Риму

- Узагальнений ідеалізований образ людини.
- Зображення окремої людини у її неповторності й винятковості.

Скульптура Давнього Риму

Портретній пластиці Риму належить особливе місце в історії світового мистецтва.

Іще від початку естетична концепція й художня мова римського портрета в корені відрізняється від грецького.

Якщо грецький художник прояв індивідуальності бачив в емоційному стані, то римський скульптор фіксував зовнішню фізіономічну індивідуальність, уміючи виразити неповторність духовного світу людини.

• Марк Аврелій

• Імператор Август в образі Юпітера

Римський портрет сформувався в I ст. до н. е. в «золоте» століття імператора Августа.

Римляни усвідомили повноту влади над іншими народами, зображення цезарів і інших родин стають провідними в скульптурі.

Образ імператора Августа трактується як ідеалізований портрет володаря.

До кола уваги скульпторів входять
зображення жінок. Лівія, дружина Августа
Октавія, сестра Цезаря

Август

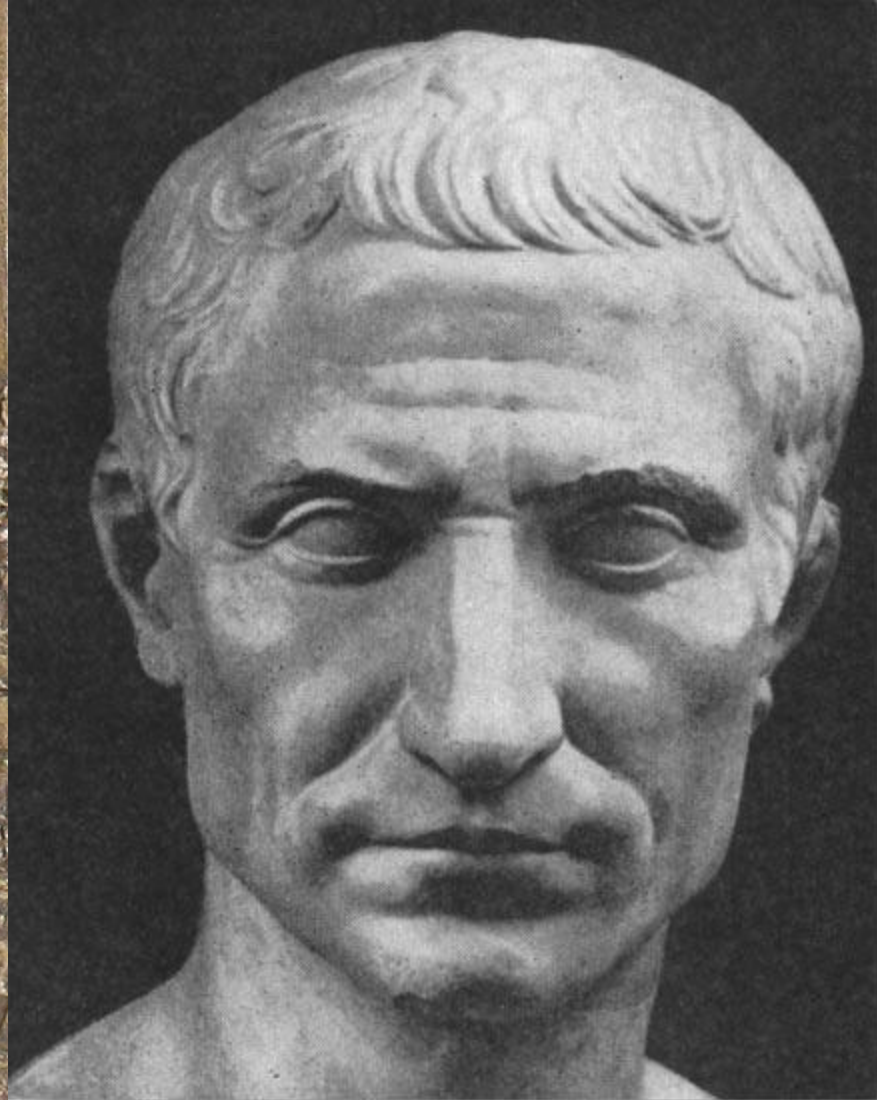
Калигула

• Юлій Цезар

Драматична міць і життєва правдивість пізньореспубліканського періоду повністю розкрилася в портреті Юлія Цезаря.

Вільний від усякої ідеалізації й разом із тим внутрішньо значущий погляд розумної, вольової людини, охопленої втомленим роздумом.

• Імператор Коммод в образі Геркулеса

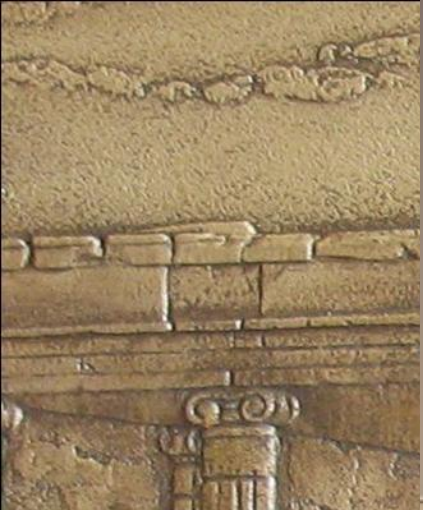
Поєднує в римському портреті сформувалося дві лінії – офіційна, придворна й реалістична.

Офіційний портрет одержав своє поширення в портретах імператорів, де поміж якшено трактовані портретні голови сполучаються з ідеальними торсами грецьких богів і героїв.

У реалістичному портреті римські художники вперше звернулися до внутрішнього світу конкретної людини.

• Каракала

Портрети III–IV ст. до н. е. є вершиною римського реалістичного портрета.

Наприклад, погруддя імператора Каракали: підвищена драматична напруженість, що проявляється в раптовому різкому русі плечей, підозріливому погляді спідлоба, виявляє характер жорстокого, боягузливого і мстивого Каракали.

